

slet ikke, at min Meningsfælle og jeg ville tiltage os Eneæren for at have stillet dette Forslag, der for øvrigt i Forbindelse med de andre kun har liden Betydning. Det ærede Medlem for Frederiksberg synes ved denne som ved andre Lejligheder at overse, at det klæder ilde her i dette Ting, naar et Medlem, fordi han anser sig for mere kvalificeret end andre, vil skolemesterere andre Medlemmer. Det ærede Medlem synes mig i nogen Grad smittet af Omkvædet til en bekendt gammel Sang, der lyder: „Herre, vi ere i Aandernes Rige“. Men i dette Ting maa det ærede Medlem ikke bilde sig ind, at han taler til en Flok Skoledisciple.

Justitsministeren (Alberti): Jeg kan tiltræde de Ændringsforslag, der ere stilledede af Udvalget. Hvad Ændringsforslaget under Nr. 1 angaar, skal jeg tilføje, at hvis det bliver vedtaget, vil Lovforslaget paa dette Punkt have det Indhold, som det efter min Opfattelse havde, da det blev vedtaget ved 2den Behandling, idet jeg gaar ud fra, at naar der er Tale om betydelig Dovenskab, tænkes der ikke paa saadanne Tilfælde, som i Virkeligheden maa siges at være Barnet utilregnelige, men da jeg maa erkende, at man i daglig Tale meget vel kan — og i Reglen gør det — regne ind under Dovenskab Tilfælde af den Art, som den ærede Ordfører nævner, finder ogsaa jeg, at det vilde være rigtigt, at det udtrykkelig pointeres i Lovforslaget, at den betydelige Dovenskab kun kommer i Betragtning, naar den er Barnet tilregnelig.

Der foreligger nu et Ændringsforslag fra 15 ærede Medlemmer om overhovedet at stryge Bestemmelsen om Dovenskab, men jeg tror ikke, det vil være rigtigt; jeg tror, at hvor der virkelig foreligger en baade fortsat og betydelig Dovenskab, der er Barnet tilregnelig, der vidner om Trods eller LigeGYldighed for Advarsler fra Barnets Side overfor Skolegerningen, saa er det for Barnets egen Skyld det bedste, at det kommer paa en Opdragelsesanstalt og dernæst kommer i en anden Skole; saa er det bedst, at Værgeraadet faar Myndighed over Barnet; det er jo muligt, at det ikke en Gang sender det paa en Anstalt, men nøjes med at anbringe det i en anden Skole for at prøve, om det gaar bedre der. Jeg vil derfor henstille, at man forkaster det Ændringsforslag, som er stillet af 15 Medlemmer; jeg tror i det hele taget, at disse Betragtninger, hvorefter man skal holde Haanden saa overordentlig meget

over de dovne Dreng, ikke har meget paa sig. Jeg tror navnlig heller ikke ubetinget paa den Grundsaetning, som det ærede Medlem for Københavns 1ste Valgkreds (Trier) fremsatte ved 2den Behandling, og som han modsætningsvis argumenterede sig til, hvorefter det særlig skulde være de dovne Dreng, som kom frem i Livet. Vi have haft det Spørgsmaal til Behandling i Udvalget, og der var et æret Medlem, som netop berørte dette Tilfælde med Uffe hin Spage, som det ærede Medlem for Københavns 1ste Valgkreds fremdrog, og udtalte, at der ingen Tvivl var om, at Uffe hin Spage vilde være bleven endnu flinkere, hvis han var kommen paa en Opdragelsesanstalt. Det var det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds (Borgbjerg), og jeg er mod Sædvane i Virkeligheden ganske enig med ham paa dette Punkt. Jeg nærer ikke Tvivl om, at hvis Uffe hin Spage i Tide var kommen paa en af de fortræffelige Tvangsopdragelsesanstalter, de havde den Gang, i Jomsborg og andre Steder, vilde han have lært saaledes at fægte og bevæge sig, at han ikke havde haft nødig først at sprænge sin ædle gamle Faders Brynie og derefter ødelægge flere gode Sværd, saa vilde han med det første det bedste gode Sværd, han fik i Hænderne, uden at have behøvet at vige tilbage, have faret lige løs paa de 2—3 Saksere og hugget dem til Plukfisk. Jeg tror, det Eksempel er noget hasarderet.

Der er desuden af et Mindretal af Udvalget stillet 3 Ændringsforslag, som efter den Forklaring, vi hørte af de 2 Medlemmers Ordfører, gaa ud paa, at Valg af Værgeraad skal henlægges til den almindelige Valgret. Jeg tror nu, at i Tilfælde som her, hvor det drejer sig om at faa en alsidig, men dog indenfor visse bestemte Kategorier holdt Sammensætning af Værgeraadet, vil det være et Spørgsmaal og et meget stort Spørgsmaal, om det vil være rigtigt at henlægge Sagens Afgørelse til den almindelige Valgret, fordi det da meget let vilde ske, at der ved disse Valg vilde komme politiske eller religiøse Momenter med ind, hvad der ubetinget ikke burde være, hvor Talen er om Valg af Værgeraad til at tage Bestemmelse om Børneopdragelse.

For øvrigt kan jeg ogsaa af en anden Grund ikke tiltræde de foreslaaede Forslag, thi det, som de ærede Forslagsstillere udgive for den almindelige Valgret, er slet ikke den almindelige Valgret, saaledes som man nu til Dags og i dette Ting kendes ved den. Det foreslaas, at